Με αφορμή τη σημερινή παρουσίαση του μυθιστορήματός της **«Δύο φιλιά για την Αμέλια»** *στο Art Café «Βαρόσι»*

Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη, συγγραφέας

«Στόχος μου είναι να μάθω στους αναγνώστες μου, ότι η αγάπη συλλαβίζεται»

«Τα παιδιά μού έμαθαν να καταθέτω στη γραφή μου τα συναισθήματά μου, να κάνω ανατροπές και να βρίσκω έναν δύσκολο στόχο»

Συνέντευξη: **Νατάσσα Βαφειάδου**

Άλλη μία αγαπημένη ελληνίδα συγγραφέα φέρνουν σήμερα στην Κομοτηνή, τα Βιβλιοχαρτοπωλεία «Βαφειάδης». Ο λόγος για την κ.Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη, η οποία επιστρέφει στην Κομοτηνή, σχεδόν μετά από δύο χρόνια απουσίας, για την παρουσίαση του νέου της μυθιστορήματος «Δύο φιλιά για την Αμέλια» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Ψυχογιός».

Η κ. Ζαΐρη επιστρέφει στην Κομοτηνή αλλά και στο Art Café «Βαρόσι» για να παρουσιάσει στο αναγνωστικό της κοινό, τη νέα της ηρωίδα, τη Λου. Μία γυναίκα που λατρεύτηκε σε όλη την Ελλάδα. Πρωταγωνίστρια του θεάτρου αλλά και πρωταγωνίστρια στις ζωές πολλών αντρών, η οποία ωστόσο δεν έμαθε ποτέ να αγαπάει κανέναν άλλον πλην του εαυτού της.

Ένα βιβλίο – οδηγός στο σημαντικότερο της ζωής, την αγάπη. Την αγάπη τόσο για τον εαυτό μας, αλλά κυρίως την αγάπη προς τους άλλους. Πρόκειται για το 12ο κατά σειρά μυθιστόρημα της επιτυχημένης συγγραφέα για ενηλίκους, αφιερωμένο κυρίως σε γονείς.

Η κ. Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη, με αφορμή την παρουσία της αυτή στην Κομοτηνή, μίλησε στο «Ράδιο Παρατηρητής 94fm» και στις Τζένη Κατσαρή - Βαφειάδη και Νατάσσα Βαφειάδου για τα νοήματα και το περιεχόμενο του τελευταίου της αυτού μυθιστορήματος και όχι μόνο.

Ρένα Ρώσση – Ζαΐρη όμως...

«Θέλω οι αναγνώστες μου να ταξιδεύουν κυρίως στον εαυτό τους»

ΠτΘ: κ. Ζαΐρη επιστρέφετε στην Κομοτηνή για την παρουσίαση του νέου σας μυθιστορήματος με τίτλο «Δύο φιλιά για την Αμέλια». Ένα μυθιστόρημα από την αρχή του οποίου, στις πρώτες κιόλας σελίδες ταξιδεύετε τους αναγνώστες σας, σε πολλές περιοχές της χώρας, όπως η Κως, η Αμοργός αλλά και του εξωτερικού όπως η Ρώμη...

Ρ. Ρ.-Ζ.: Προσπαθώ σε κάθε βιβλίο μου να είμαι διαφορετική. Τη συνταγή της επιτυχίας πλέον την γνωρίζω, ωστόσο αυτό που με νοιάζει είναι να έχω πάντα ένα στόχο. Θέλω για παράδειγμα οι αναγνώστες μου να ταξιδεύουν και στις ομορφιές της Ελλάδας, και του εξωτερικού, αλλά κυρίως στον εαυτό τους. Τα «Δύο φιλιά για την Αμέλια» κυκλοφόρησαν στις 12 Μαΐου από τις εκδόσεις «Ψυχογιός» και κέρδισαν αμέσως το κοινό. Έλαβα μάλιστα και πολλά μηνύματα από γονείς, οι οποίοι μου αναφέρουν ότι διαβάζοντάς το πιστεύουν ότι έγιναν καλύτεροι γονείς. Στόχος μου ήταν να «συλλαβίσω» η ίδια, αλλά και να μάθω στους αναγνώστες μου ότι η αγάπη συλλαβίζεται. Είναι σαν την αλφάβητο. Πρέπει να έχεις κάποιον κοντά σου, για να σου μάθει να τη συλλαβίζεις από την αρχή. Γι' αυτό κι εγώ έφτιαξα μια ηρωίδα, την πιο διάσημη, την πιο όμορφη, ταλαντούχα ηθοποιό που πέρασε ποτέ από την Ελλάδα. Όλη η Ελλάδα την ερωτεύτηκε, όλη η Ελλάδα υποκλίθηκε στα πόδια της, μα αυτή, παρόλο το ταλέντο και την ομορφιά της, ήταν μια γυναίκα νάρκισσος. Κάθε άνδρας που βρέθηκε δίπλα της την ερωτεύτηκε, κάθε παιδί όμως που γέννησε, τη μίσησε και δεν της έδινε καμία σημασία. Πρόκειται για μία ηρωίδα που ενδιαφερόταν μονάχα για τον εαυτό της. Μέσα από αυτήν προσπαθώ να δείξω ότι η αγάπη πρέπει να μαθαίνεται στο παιδί. Εξού και γράφω πάντα στο πρώτο πρόσωπο, για να δώσω την ευκαιρία στον αναγνώστη να «νοιώσει» τον ήρωα, να ζήσει κάθε σελίδα, κάθε παράγραφο του βιβλίου, κάθε λέξη. Κυρίως όμως στο συγκεκριμένο μυθιστόρημα, να τους δώσω να καταλάβουν ότι τα παιδικά μας χρόνια, τα πρώτα χρόνια της ζωής μας, και κυρίως η νηπιακή ηλικία, είναι πάρα πολύ σημαντική ούτως ώστε να πάρουμε αγάπη και ασφάλεια. Αυτό είναι άλλωστε και η υποχρέωση του γονέα, να μάθει στο παιδί να αγαπάει τον εαυτό του, με τον σωστό όμως τρόπο. Και πώς διδάσκεις σε ένα παιδί την αγάπη; Κάθε γονέας πρέπει να ξέρει ότι τα παιδιά μας δεν είναι παιδιά μας. Είναι «παιδιά του ανέμου». Ήρθαν για λίγο κοντά μας, να πάρουν αγάπη και τρυφερότητα, να γεμίσουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, και μετά να ανοίξουν τις φτερούγες τους και να πετάξουν μακριά. Κάθε παιδί που γεννιέται είναι ένας ημιτελής άνθρωπος. Αυτό που θέλει από μας είναι να το βοηθήσουμε να αποκτήσει εμπιστοσύνη στον εαυτό του και να προχωρήσει με αγάπη και ελπίδα, μέσα από πάρα πολλές αγκαλιές και φιλιά. Γιατί η αγάπη μαθαίνεται.

«Στη μικρή οθόνη το «Στην αγκαλιά του Ήλιου»

ΠτΘ: Το μυθιστόρημά σας με τίτλο «Δίδυμα Φεγγάρια» μεταφέρθηκε στην μικρή οθόνη. Είστε ευχαριστημένοι από την τηλεοπτική μεταφορά του; Συμμετείχατε καθόλου στη δημιουργία της;

Ρ. Ρ.-Ζ.: Δεν είμαι απλά ευχαριστημένη, είμαι ενθουσιασμένη. Αποτελούσε ανέκαθεν ένα όνειρό μου. Ο κόσμος αγάπησε εξ αρχής πολύ το βιβλίο και έτσι έχει αγαπήσει και τη σειρά. Σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή μου, μιλάω συνεχώς με τη σεναριογράφο της, στην οποία έχω απεριόριστη εμπιστοσύνη. Πρόκειται για ένα εξαιρετικό αποτέλεσμα, σε κάτι το οποίο είναι πολύ δύσκολο. Αλλά όλοι οι συντελεστές δουλεύουν με πάθος. Επί της ευκαιρίας να ανακοινώσω ότι και το «Στην αγκαλιά του Ήλιου» θα γίνει τηλεοπτική σειρά και είμαι πολύ χαρούμενη και ενθουσιασμένη γι' αυτό.

«Για ένα και μοναδικό λόγο ερχόμαστε στον κόσμο˙ για να πάρουμε και να δώσουμε αγάπη»

ΠτΘ: Σήμερα η οικογένεια, ειδικά στον κύκλο που πρωταγωνιστεί στο βιβλίο σας, μια οικογένεια δηλαδή με χρήματα, αναθέτει τη διαπαιδαγώγηση του παιδιού σε βοηθητικά πρόσωπα. Σ' αυτή την περίπτωση τι συμβαίνει; Το παιδί παίρνει αγάπη;

Ρ. Ρ.-Ζ.: Τα βοηθητικά πρόσωπα, οι ντατάδες, κλπ. όσο κι αν προσπαθούν δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη μάνα και τον πατέρα. Το παιδί δε χρειάζεται χρήματα. Το παιδί θέλει την αγκαλιά σου, τα φιλιά σου και την ασφάλεια που του προσφέρεις. Η ηρωίδα μου, είχε έναν πατέρα που παρόλο που δεν ήταν πλούσιος, ήταν αδιάφορος για κείνη, γιατί ήθελε γιο. Είχε έναν πατέρα που την κακόμαθε, γιατί ένοιωθε τύψεις, γι' αυτό κι αυτή άρχισε να αγαπάει τον εαυτός της με λανθασμένο τρόπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι κάποια στιγμή μέσα στο μυθιστόρημα ρωτάει «τι ακριβώς είναι η αγάπη;». Είναι η μόνη ερώτηση στην οποία δεν μπορεί να απαντήσει, γιατί δεν είχε κανέναν κοντά της όταν ήταν μικρή, για να της μάθει τι ακριβώς ήταν η αγάπη. Για ένα και μοναδικό λόγο ερχόμαστε στον κόσμο. Για να πάρουμε και να δώσουμε αγάπη. Αν δεν το μάθεις αυτό στα παιδιά σου, δυστυχώς δεν είσαι καλός γονέας. Οι γονείς παλεύουν όλοι μέρα και φυσικά κάνουν λάθη. Δεν υπάρχει άλλωστε κανένας που να μην κάνει λάθη. Αυτό που πρέπει να κάνουν απλά είναι να ανοίγουν την αγκαλιά τους, να βοηθούν το παιδί να αναπτύξει εμπιστοσύνη προς τον εαυτό του, και να το παραδέχονται έτσι ακριβώς όπως είναι. Να μην προσπαθούν να το αλλάξουν.

«Κάθε γονέας πρέπει να ξέρει ότι τα παιδιά μας δεν είναι παιδιά μας. Είναι "παιδιά του ανέμου". Ήρθαν για λίγο κοντά μας, να πάρουν αγάπη και τρυφερότητα, να γεμίσουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, και μετά να ανοίξουν τις φτερούγες τους και να πετάξουν μακριά. Κάθε παιδί που γεννιέται είναι ένας ημιτελής άνθρωπος. Αυτό που θέλει από μας είναι να το βοηθήσουμε να αποκτήσει εμπιστοσύνη στον εαυτό του και να προχωρήσει με αγάπη και ελπίδα, μέσα από πάρα πολλές αγκαλιές και φιλιά. Γιατί η αγάπη μαθαίνεται»

«Είναι βαρύ το φορτίο ενός διάσημου ανθρώπου στους ώμους των απογόνων»

ΠτΘ: Ο παππούς σας ήταν ο επιφανής φιλόλογος και συγγραφέας Ιωάννης Θ. Ρώσσης. Τον γνωρίσατε;

Ρ. Ρ.-Ζ.: Ο παππούς μου πέθανε πολλά χρόνια πριν γεννηθώ εγώ. Όταν πήγαινα στο γυμνάσιο και το λύκειο, ήμουν γενικά λίγο κλεισμένη στον εαυτό μου. Όλοι οι φιλόλογοι με ρωτούσαν ποια η σχέση μου μαζί του και όταν τους έλεγα πως πρόκειται για τον παππού μου, απευθείας έπρεπε να είμαι η καλύτερη και στα λατινικά, και στα αρχαία, και στη λογοτεχνία. Ευτυχές γεγονός ότι τα λάτρευα, γιατί είχα μάθει μέσα από τον μπαμπά μου να λατρεύω τα βιβλία. Ευτυχώς βέβαια που ο παππούς μου ήταν διάσημος φιλόλογος κι όχι διάσημος μαθηματικός, γιατί θα είχα πρόβλημα. Είναι βαρύ το φορτίο στους ώμους των απογόνων.

«Γράφω για παιδιά και για ενήλικες, ούτως ώστε να τους πείσω να μην σκοτώσουν ποτέ το παιδί που κρύβουν μέσα τους»

ΠτΘ: Έχετε ασχοληθεί πολύ με τα παιδιά, από άποψη λογοτεχνικής παραγωγής. Συγκεκριμένα έχετε γράψει πάνω από 150 παιδικά βιβλία, έχετε ασχοληθεί και με τη μετάφραση παιδικής λογοτεχνίας. Η λογοτεχνία, το παραμύθι, σε τι βαθμό θεωρείτε ότι βοηθάει στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών;

Ρ. Ρ.-Ζ.: Τα παιδιά μού έμαθαν να γράφω για τους ενήλικες. Γράφω δε και για παιδιά και για ενήλικες, έτσι ώστε να μην σκοτώσουμε ποτέ το παιδί που κρύβουμε μέσα μας. Το παιδί που γελάει, που ενθουσιάζεται, που χαίρεται, θυμώνει, και ταυτόχρονα το παιδί που ευχαριστιέται τη ζωή. Τα παιδιά μού έμαθαν να καταθέτω στη γραφή μου τα συναισθήματά μου, να κάνω ανατροπές και να βρίσκω έναν δύσκολο στόχο. Όλα τα βιβλία μου έχουν δύσκολους στόχους, στόχους ώστε να μπορέσουμε να φωτίσουμε τους σβησμένου ήλιους των άλλων σε μια τόσο δύσκολη εποχή. Ως παιδαγωγός, πάντα βάζω δύσκολους στόχους και αυτή τη φορά, για μένα ο στόχος που έθεσα ήταν ίσως από τους πιο εύκολους, γιατί είναι κοντά στα παιδιά και τους γονείς τους.